

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Instrvctio R.P. Ignatii Balsamonis Societatis Iesu,
Theologi. De Perfectione Religiosa, Et De Vera Recte
Orandi & meditandi methodo**

Balsamo, Ignazio

Coloniæ Agrippinæ, 1612

Cap. XXIX. Quid faciendum ante orationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48888](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48888)

Post cœnam idem faciet. Atque diem cum die, hebdomadam cum hebdomada conferet, vt videat qualem profectum fecerit, Dei que auxilium ad hoc indefinenter implorabit.

QVVD FACIENDVM SIT
ante orationem.

CAP. XXIX.

AD formæ & methodi meditati, & omnium quæ hæctenus dicta sunt perfectionem, demonstrabimus hoc loco breuiter praxim & vsum huius methodi, illamque in tres partes dispertiemur, cum vt ordinatum vt memoriæ consulatur.

Quilibet autem sibi persuadeat, quod quanto diligentius documenta hæc obseruauerit, tanto melius orationem sibi successuram esse: quæ admodum è contrario, quantum ab hisce documentis discesserit, tanto minorem progressum in ea facturum. Primum igitur ad orationem necessarium, est diligens præparatio: quod documentum ab ipsomet Deo, tum
in ve-

in veteri, tū in nouo testamento traditum est. In veteri: quando per Sapientem ait: *Ante orationem prepara animam tuam, & noli esse quasi homo qui tentat Deum*: quod idem est ac si dixisset; nimis magnum esse præsumptionis crimen, offerre se conspectui tremendæ Dei Maiestatis sine præparatione. In nouo: quando per filiū suum ait: *Tu autem cū oraueris intra in cubiculum tuum*, id est, ingredi te metipsum, & cordis tui habitaculum dispone.

Eccle 18.

Hæc autem diligentia & præparatio in sequentibus consistit.

I. PRIMVM oportet prænosse historiam siue mysterium, quod mente tractandum est, illiusque circumstantias, locum, personas, & reliqua huc pertinentia; etenim facti cognitio, est meditationis fundamentum: ideoque bonum esset textum prælegere, aut illius sibi memoriam refricare.

2. HABITA meditationis materia, eandē in plures particulas, quæ puncta, siue considerationes appellântur, disper-

dispertiri oportet, vt suo ordine singula in meditationem assumi valeant: tum quoque præparare necesse est, præludia & colloquia meditationi conformia, de quibus capite sequenti nonnulla dicentur.

3. Nullius propemodum utilitatis est, ad meditandum sumere meditationes ad longum descriptas, quales sunt, S. Bonauenturæ, Granatensis & aliorum: sed melius est, vt anima per semetipsam indaget quibus pascatur & reficiatur.

4. **CAVENDVM** est, ne corpore aut spiritu fatigato ad orationem quis accedat, quemadmodum fit, post nimiam lectionem aut scripturam: sed paulo ante, quam orationem auspicietur, omnia relinquet, vt vegetis viribus, & corpore optimè constituto, ad orationem possit accedere.

5. **QVARTA** vnius horæ parte ante orationem, si per diem facienda est, vel vespere præcedente, ante lecti introitum, si matutinis horis; diligenter præuidenda & memoria
man-

mandáda sunt meditationis puncta,
& reliqua eo pertinentia: imo si ne-
cesse sit, potest quis orationis tem-
pore, chartam meditationes puncta
continentem sibi ante oculos sta-
tuere, vt eorum meminisse, & suo
ordine singula in meditationem af-
sumere queat.

6. LECTVM ingressus debet ea
breuiter in memoriam sibi redige-
re: & summo mane sequentis diei,
dū expergiscitur, primā Deo Cogita-
tionem consecrare, atque inter ve-
stiendum, preces & gratiarum actio-
nes corde vel ore illi offerre, ita ta-
men, vt inter prima deuotionis exer-
citia punctorum meditationis suæ,
quam eo die facturus est, recorderetur,
atque in se ingens illius rectè facien-
dæ desiderium excitet.

7. PAVLO! antè quam meditatio-
nem ordiatur, seruare meminerit
præceptum illud Christi Saluatoris
dicentis: *Intra in cubiculum tuum, &*
clauso ostio &c: vt nimirum ingredia-
tur semetipsum, & cordis ostium
cunctis alijs cogitationibus & occu-
patio-

Matth. 6.

pationibus occludat, secumque consideret, quid & quem in finem acturus sit: & cum hac mentis recollectione meditationis horam operietur.

8. NON parum quoque confert, accedere ad orationem magno cum appetitu, id est, inflammato cum desiderio meditandi: ut quemadmodum, qui nullam cibi habent appetentiam, eandem per valida corporis exercitia, & varia ciborum condimenta prouocare fatagunt: ita quoque meditans, deuotionem in se suscitare nitatur, vel pialectionem, vel diligenti conscientiae examine, vel aspectu alicuius deuotae imaginis, vel penitentiae disciplinae aut mortificationis alicuius susceptione.

DENIQUE ut magis inflammetur, poterit ad orationem accedens cogitare, se ad ditissimam aliquant auri vel argenti venam, ex qua ingentes thesauros referre valeat, pergere.

9. POSTEA QUAM hora meditationi praestituta sonuit, aqua benedicta ad inimicum effugandum se asperget.

perget, atque ad locum in quo meditationi operam daturus est se conferet, à quo posteaquam duobus ad huc passibus abfuerit, genibus flexis, paulisper subsistet, menteque eleuata, secum perpendet ex vna quidem parte Dei magnitudinem, illiusque presentiam: ex altera verò suam vilitatem, & peccatorum suorum multitudinem, quodque nihilominus immensa illa maiestas ita se preestoletur, vt liberum parata sit præbere accessum & audientiam.

IO. POST hæc humili ac deuoto corporis gestu, profundam illi faciet reuerentiam, & corde, vel ore S. Abrahami Patriarchæ verbis Deum alloquetur: *Loquar ad Dominum meum, cū sim vultus & cinis* Nonnunquam etiam illis S. Francisci: *Quis sum ego Domine, & quis tu.*

II. DVm ad orationem pergit, non parum adiumenti sentiet, vt in alijs rebus omnibus, si Angelo suo tutelari se commendauerit, illumque precatus fuerit, vt sibi toto orationis tempore assistere, distractionis materiam

riam fugare, suasq; preces Deo præsentare dignetur.

12. AD horum documentorū omnium obseruationem, magnam oportet adhibere diligentiam, attamen sine scrupulo, vel nimia cordis anxietate, si alicuius eorum obliuiscatur: nam sæpenumerò accidit, ijs maximè, qui in meditationis exercitio progressum aliquem fecerunt, vt sine tot præparationibus in ipso orationis exordio, ad secretiora diuini thalami introducātur. Summa est, vt ex parte nostra omnem ad hoc conferamus diligentiam, ne quicquā eorum quæ necessaria sunt, prætermittamus.

QVĪD FACIENDVM SIT ORATIONE DURANTE.

CAP. XXX.

QVAM DIU orationis hora durat, quatuor necessaria sunt, nimirū Oratio præparatoria, Præludia, Puncta, Colloquia. Ordo enim cunctis in rebus necessarius est, maximè cum sacræ literæ testētur, *Dei perfecta*, id est